

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/126/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311201945
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8311201945.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a sudcov JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Zlaty Simkovej v právnej veci žalobcu Q. T., bytom T. XXXX/XX, XXX XX O., zast. JUDr. Ing. Deziderom Jančíkom, advokátom so sídlom Hlavná 119, 040 01 Košice proti žalovanému Pasienková Spoločnosť Borov s.r.o., IČO: 36 478 571, Andyho Warhola 195/28, 068 01 Medzilaborce, zast. JUDr. Danielom Finkom, advokátom so sídlom Laborecká 80, 066 01 Humenné, o zaplatenie 23.907,54 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 11C/4/2011-108 zo dňa 18.06.2012 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1. stupňa.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške 493,16 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Daniela Finka, advokáta.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Vyslovil, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 1.434,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 3.218,50 Eur na adresu právneho zástupcu žalovaného, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 7 ods.1 písm.a/, § 11 ods.1, § 16b ods.1 zák.č. 543/2007 Z.z., ust. § 420 ods.1 a § 420a ods.1 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb.). Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.).

Pokiaľ sa však žalobca domáhal náhrady škody, súd musel jeho žalobu zamietnuť a to z niekoľkých dôvodov. Hlavným dôvodom je skutočnosť, že žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno. Základným a nevyhnutným predpokladom akéhokoľvek druhu zodpovednosti za škodu je preukázanie vzniku škody. Žalobca sa domáhal náhrady škody, ktorá mala spočívať v nevyplatenej mu podpore Pôdohospodárskou platobnou agentúrou a nadväzne v škode, ktorá mu mala vzniknúť na úrode, keďže nemohol obhospodarovať celú výmeru pozemkov.

Podľa zák.č. 543/2007 Z.z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka platobná agentúra rozhoduje o poskytovaní podpory podľa osobitného predpisu, ktorá na účely posúdenia oprávnenosti žiadateľa, opodstatnenosti žiadosti o podporu, overenia plnenia podmienok na jej poskytnutie a oprávnenosti nákladov požadovaných na

úhradu vrátane plnenia ostatných podmienok zmluvy o poskytnutí podpory vykonáva kontrolu podľa osobitných predpisov.

V konaní bolo preukázané, že platobná agentúra za týmto účelom vykonala u žalobcu kontrolu, pričom konštatovala, že žalobca k predmetným deklarovaným výmerám predložil uzavreté nájomné zmluvy o celkovej výmere 152,97 ha, z toho v jeho vlastníctve o výmere 14,53 ha a že žalobca deklarované pôdne diely užíva a riadne obhospodaruje v súlade s podmienkami v zmysle Nariadenia vlády SR č. 20/2009 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb v znení neskorších predpisov. Keďže platobná agentúra skúma iba obhospodarovanie pôdy žiadateľom o poskytnutie podpory a vykonanou kontrolu u žalobcu agentúra zistila, že žalobca spĺňal kritériá pre poskytnutie podpory, bol tu reálny predpoklad, že žalobcovi bude platobnou agentúrou poskytnutá podpora v celej výške, t.j. na celú výmeru pozemkov, ako si ju pôvodne žiadosťou doručenu agentúre dňa 14.05.2010 uplatnil. Žalobca stiahol žiadosť o udelenie podpory na obhospodarované pozemky vo výmere 73,7 ha. O podporu na tieto pozemky sa teda vôbec neuchádzal. Poskytnutie podpory nie je zákonnou povinnosťou platobnej agentúry, nie je žiadateľom poskytovaná automaticky, je iba nárokovateľnou podporou, ktorá je poskytnutá žiadateľovi za splnení určitých kritérií, žalobca sám sa pripravil o možnosť uchádzať sa o túto podporu, keď svoju žiadosť stiahol ako aj o možnosť zistiť, či by mu uplatňovaná podpora vôbec bola poskytnutá. Nie je potom možné domáhať sa náhrady škody od žalovaného, keď vôbec nie je preukázané, že k vzniku škody na strane žalobcu z tohto dôvodu došlo.

Okrem tejto najpodstatnejšej podmienky pre zodpovednosť za škodu súd musel konštatovať, že neboli splnené ani ďalšie predpoklady a to porušenie právnej povinnosti žalovaným, príčinná súvislosť medzi jej porušením a vznikom škody a zavinenie žalovaného. Odhliadnuc od výpovede žalobcu a ním navrhnutých svedkov, ktorých výpovede vzhľadom na príbuzenský vzťah k žalobcovi súd musel vyhodnotiť minimálne ako neobjektívne, žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mu žalovaný bránil v obhospodarovaní pozemkov a v obhospodarovaní pozemkov práve o výmere 73,7 hektárov a teda, že by žalovaný zavinil vznik škody. Žalobca ani nepreukázal ďalšie svoje tvrdenia, že žalovaný mu bránil riadnemu užívaniu jeho rodinného domu a to prestrihnutím elektrického kábla a že z tohto dôvodu musel žiadosť o „dotáciu“ vo vyššie uvádzanej výmere z PPA stiahnuť. Jeho tvrdenia sú aj nelogické a zmätočné pretože podľa vykonaného dokazovania k prestrihnutiu tohto kábla malo dôjsť v roku 2011 a predmetom žaloby sú „dotácie“ za rok 2010.

Okrem toho je podľa názoru súdu takéto bránenie v katastrálnom území iba ťažko realizovateľné bez zátaras či iných mechanických zábran, obzvlášť keď tieto pozemky nie sú presne špecifikované.

Súd teda musel konštatovať, že nebolo preukázané ani porušenie právnej povinnosti žalovaným, pretože nebolo preukázané jeho protiprávne konanie. Je zrejmé, že medzi účastníkmi konania ide o dlhodobu pretrvávajúci spor o užívanie pozemkov. Riešiť ho však podaním žaloby na náhradu škody je minimálne predčasné. V prvom rade je potrebné riešiť otázku užívania jednotlivých pozemkov tým, ktorým účastníkom konania a to buď podaním žaloby o vypratanie nehnuteľností alebo o ich vydanie. Až keď bude preukázateľné kto je oprávnený, ktorú časť pozemkov obhospodarovať, bude možné, v prípade porušenia právnej povinnosti či protiprávneho konania uvažovať o podaní žaloby na náhradu škody. V tomto prípade teda súd nemal inú možnosť ako podanú žalobu zamietnuť a to v celom rozsahu, nielen v sume uplatňovanej ako nevyplatenú dotáciu, ale aj v sume uplatňovanej ako škoda na úrode (sene), ktorú žalobca na neobhospodarovaných pozemkoch mohol dosiahnuť a to z tých istých dôvodov.

Záverom je potrebné pre úplnosť uviesť aj to, že v danom prípade ani nejde o spor v zmysle § 16c ods.1,2,3 zákona č. 543/2007 Z.z.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 142 ods. O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal a priznal ich náhradu žalovanému. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za odpor vo výške 1.434,- Eur a z trov právneho zastúpenia žalovaného vo výške 3.218,50 Eur. Trovy právneho zastúpenia žalovaného pozostávajú: 1/

zo sumy 2.420,04 Eur za 6 úkonov právnej služby á 403,4 Eur (1. Prevzatie a príprava, 2. odpor proti platobnému rozkazu, 3. účasť na pojednávaní dňa 26.01.2012, 4. písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 19.03.2012, 5. účasť na pojednávaní dňa 29.03.2012, 6. účasť na pojednávaní dňa 28.05.2012); 2/ zo sumy 201,66 Eur za 2 úkony vo výške 100,83 Eur, t.j. 1 za účasť na pojednávaniach odročených bez prejednaní vecí v dňoch 05.12.2011 a 16.04.2012; 3/ zo sumy 60,38 Eur, t.j. 3 x režijný paušál á 7,41 Eur za úkony v roku 2011 a 5 x režijný paušál á 7,63 Eur za úkony v roku 2012; 4/ zo sumy 536,42 Eur, t.j. 20 % DPH zo sumy 2.682,08 Eur a sú vypočítané v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Nesprávne však uviedol, že ide o odvolanie žalovaného. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, keďže nevykonal navrhované dôkazy. Konanie má i inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a konaním súdu bol tak žalobca ukrátený na svojich právach na spravodlivý súdny proces. Konajúci súd v napadnutom rozsudku ods.3 na strane 3 uvádza, že nechal do úvahy výpovede svedkov - synov žalobcu z dôvodu, že ide o jemu blízke osoby a ich výpoveď vyhodnotil preto ako účelovú a nepodloženú inými dôvodmi. Uvedené konštatovanie považuje žalobca za nedostatočne odôvodnené, najmä keď skutočnosti, ktoré odzneli počas výsluchu svedkov navrhol žalobca doplniť aj inými dôkazmi (zvukovo-obrazové záznamy). Návrh na ich vykonanie uviedol žalobca v podaní zo dňa 10.04.2012. Súd neuviedol prečo ich vykonanie odmietol. Žalobou sa žalobca nesnažil získať prostriedky od Pôdohospodárskej platobnej agentúry (PPA), nakoľko na tieto nemohol ani získať nárok, keď pôdu v rozsahu 73,7 ha ani neobrobil. Podstatné však je, že žalobou si uplatnil škodu práve za to, že mu žalovaný (štatutár žalovaného a jeho zamestnanci) bránil (fyzicky - fakticky, ako aj vyhrážkami a hrozbami jemu i jeho rodine) uvedenú výmeru pôdy obhospodáriť. Ak konajúci súd uviedol, že nepreukázal, že mu bolo bránené obhospodáriť práve 73,7 ha, k tomu žalobca uviedol, že tento fakt si súd nedostatočne vyhodnotil, lebo z jeho podaní, výpovedí vyplýva, že žalovaný sa mu vyhrážal, že nesmie si u PPA uplatniť viac ako v predchádzajúcom období. Z obavy o vlastné zdravie i bezpečnosť rodiny tieto obavy musel zobrať do úvahy, najmä po skúsenostiach kedy po ňom SBS, štatutár žalovaného strieľala a púšťala na ňo psov a podobne. Preto teda, t.j. pre hrozby zo strany žalovaného ani neobrobil výmeru 73,7 ha, hoci má zmluvné vzťahy k pôde vo výmere 152,9 ha. V napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil nárok žalobcu, keď na strane 5 rozsudku ods.2 uvádza, že žalobca sa domáhal náhrady škody, ktorá mala spočívať v nevyplatení mu podpore Pôdohospodárskou platobnou agentúrou. Už v podaní zo dňa 10.04.2012 žalobca uviedol, že tento spor nie je sporom o dotáciu od PPA, ale sporom o náhradu škody z dôvodu nezákonného bránenia žalobcovi obrobiť pôdu. Výšku škody odvodil od výšky dotácie od PPA, ktorú bolo v relevantnom čase možné očakávať, ak by pôdou v danej výmere obrobil. Preto navrhol rozsudok zmeniť tak, že mu odvolací súd prizná uplatnený nárok v zmysle podanej žaloby a zaviazá žalovaného na náhradu trov konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Konštatoval, že žalobca vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zmeny, či prípadného zrušenia napadnutého rozsudku. So všetkými skutočnosťami uvádzanými v odvolaní žalobcu sa súd dostatočne vypořiadal a to v priebehu dokazovania vykonaného počas pojednávania, ako aj oboznámení sa s listinnými dôkazmi a svoje závery dostatočne právne odôvodnil v odôvodnení rozsudku. Na základe týchto skutočností potom prvostupňový súd podľa právneho názoru žalovaného vo veci aj správne rozhodol. Čo sa týka v odvolaní uvedenej skutočnosti, že súd údajne nechal do úvahy výpovede svedkov - synov žalobcu, k tomu žalovaný uviedol, že v priebehu vykonaného dokazovania bolo bez pochyb preukázané a to práve výpoveďami týchto svedkov, že sa vyjadrovali k skutočnostiam, ktoré sa netýkajú obdobia, za ktoré si žalobca podanou žalobou uplatnil svoj nárok. Obdobne tomu je aj čo sa týka údajov zvukovo-obrazových záznamov, ktoré navrhol vykonať žalobca v podaní zo dňa 10.04.2012. Keďže uvedené skutočností, ktoré majú byť predmetom týchto záznamov sa stali najmenej rok alebo niekoľko rokov skôr ako je obdobie za ktoré si žalobca uplatnil svoj údajný nárok a teda tieto skutočnosti žiadnym spôsobom nesúvisia s predmetom sporu, keďže nárok voči PPA si oprávnené subjekty nárokujú svojimi žiadosťami každoročne. Preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v plnom rozsahu ako vecne správne potvrdil a zároveň priznal žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní a to celkom vo výške 493,16 Eur.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 07.10.2013 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Ust. § 205 ods.2 O.s.p. taxatívne určuje dôvody, ktorými možno odôvodniť odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej. Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods.2 písm.d/ O.s.p., teda nesprávny skutkový záver súdu prvého stupňa je spôsobilým odvolacím dôvodom, ak súd pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa kritérií uvedených v ust. § 132 až § 135 O.s.p. Ide o prípady, keď súd prvého stupňa jednotlivé dôkazy a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti nehodnotí z hľadiska ich vierohodnosti, pravdivosti a významu pre posúdenie veci z právneho hľadiska .

Nesprávne právne posúdenie veci podľa ust. § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p. je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak súd prvého stupňa pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

Za mylnú aplikáciu práva na zistený skutkový stav sa považuje použitie iného právneho predpisu než ktorý sa správne mal použiť alebo aplikácia správneho právneho predpisu, ale jeho nesprávny výklad.

V odvolaní napadnutej veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza zo správneho skutkového a právneho záveru. Žalobcom produkované dôkazy na preukázanie jeho skutkových tvrdení hodnotil súd prvého stupňa v súlade s kritériami uvedenými v ust. § 132 O.s.p. a jeho hodnotenia a skutkový záver si osvojuje aj odvolací súd.

Podľa ust. § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Žalobca podal žalobu dňa 24.02.2011, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 23.907,54 Eur s prísl. a nahradiť mu trovy konania titulom náhrady škody. Tvrdil, že na základe platných a účinných nájomných zmlúv oprávnený užívať pozemky v katastrálnom území W. o celkovej výmere 153,14 hektárov. Ako nájomca je uvedený aj na príslušných listoch vlastníctva. Z tejto celkovej výmery ako o samostatne hospodáriaci roľník v roku 2010 obrobil iba 79,41 ha, vo zvyšnej časti 73,7 ha nemohol prenajaté nehnuteľnosti pre správanie žalovaného obhospodarovať. Žalovaný mu bránil a stále bráni vo vstupe na pozemky predstavujúce relevantnú časť predmetu nájmu ako aj v ich užívaní a obhospodarovaní. Predmet nájmu chcel žalobca obhospodarovať a zároveň si prostredníctvom Pôdohospodárskej platobnej agentúry (PPA) uplatniť nárok na výplatu dotácií z celkovej výmery 153,14 ha. Keďže obrobil iba 79,44 ha vznikla mu škoda na dotáciách od PPA vo výške 19.485,54 Eur a na úrode sena vo výške 4.422,- Eur, celkovo teda 23.907,54 Eur (ide o citáciu zo žaloby, ktorá sa skoro presne zhoduje s citáciou dôvodov rozsudku na str.2, druhý odsek, chýba tam iba slovo nevyplatených, za ktorým nasleduje dotáciách).

Žalobca podaním zo dňa 10.04.2012, ktoré označil ako stanovisko žalobcu k vyjadreniu žalovaného upresnil, že neide o spor o poskytnutie podpory zo strany platobnej agentúry, ani žiadny opravný prostriedok voči rozhodnutiu platobnej agentúry vo veci poskytnutia podpory za rok 2010. Aktuálne vedený spor je sporom žalobcu voči žalovanému o náhradu škody, nie voči platobnej agentúre, ani voči jej rozhodnutiu, ktorú žalovaný spôsobil žalobcovi a ktorú žalobca vyčíslil na sumu 23.907,54 Eur. Žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody nie je možné vnímať ako spor o dotáciu od platobnej agentúry v rozsahu žalobcom stiahnutej výmery, a preto je žalobca presvedčený, že o tomto nároku je oprávnený konať a rozhodovať jedine nestranný súd.

Súd prvého stupňa posudzoval nárok ako náhradu škody vo vzťahu k žalovanému, nie vo vzťahu k platobnej agentúre, pričom podľa názoru odvolacieho súdu sa správne zaoberal tým, či boli splnené základné podmienky vzniku nároku na náhradu škody.

Súd prvého stupňa správne konštatuje, že keďže platobná agentúra skúma iba obhospodarovanie pôdy žiadateľom o poskytnutie podpory a kontrolou u žalobcu nezistila, že by žalobca nespĺňal kritéria pre poskytnutie podpory, bol tu reálny predpoklad, že žalobcovi bude platobnou agentúrou poskytnutá podpora v celkovej výške, t.j. na celú výmeru pozemkov, ako si ju pôvodne žiadosťou zo dňa 14.05.2010 uplatnil. Žalobca sám stiahol žiadosť o udelenie podpory na obhospodarované pozemky vo výške 73,7 ha. O podporu na tieto pozemky sa neuchádzal. Odvolací súd preto súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že tak sa žalobca sám pripravil o možnosť uchádzať o podporu, keď svoju žiadosť stiahol, ako aj o možnosť zistiť, či by mu uplatňovaná podpora bola poskytnutá. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že neboli splnené ani ďalšie predpoklady pre vznik škody a to porušenie právnej povinnosti žalovaným a príčinná súvislosť medzi porušením a vznikom škody a zavinenie žalovaného.

Žalobcovi sa skutočne nepodarilo preukázať, že žalovaný mu bránil v riadnom užívaní nehnuteľnosti a že teda z toho dôvodu musel žiadosť o dotáciu vo výmere 73,7 ha stiahnuť. Tvrdenia žalobcu, tak ako uvádza i súd prvého stupňa boli nelogické a zmätočné, pretože podľa vykonaného dokazovania k prestrihnutiu kábľa došlo v roku 2011 a predmetom žaloby sú dotácie za rok 2010. Správny je i záver súdu prvého stupňa, že pokiaľ pozemky nie sú presne špecifikované je ťažko brániť v ich obrábaní bez zátaras alebo iných mechanických zábran.

Odvolacia námietka žalobcu v tomto smere je preto nedôvodná.

Odvolací súd sa zaoberal i námietkou žalobcu, že súd nevykonal dôkaz ním navrhnutý podaním zo dňa 10.04.2012, kde na č.l. 87 spisu, posledný odsek žalobca uviedol, že niektoré z konkrétnych protiprávných konaní žalovaného (vykonávané jeho zamestnancami alebo ním poverenými osobami) sú zachytené aj na zvukových, obrazových, resp. zvukovo-obrazových záznamoch, ktoré navrhuje využiť a vykonať ako dôkaz v rámci tohto konania.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca takéto obrazovo-zvukové záznamy k svojmu vyjadreniu nepriložil. Následne na pojednávaní dňa 16.04.2012, keď bolo oboznamované toto podanie žalobcu navrhol iba vypočuť svedkov, ktorí sú v spise. Ani na pojednávaní dňa 28.05.2012 obrazovo-zvukový záznam nepredložil a nežiadal ho ako dôkaz realizovať na pojednávaní, pričom dôkazná povinnosť vo veci je na žalobcovi. Z obsahu spisu teda nevyplýva, že by žalobca trval na vykonaní dôkazu a takýto dôkaz súdu prvého stupňa predložil. Zároveň po poučení podľa § 120 ods.4 O.s.p. na č.l. 101 spisu právni zástupcovia žalobcu na č.l. 102 spisu nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Preto odvolací súd považuje námietku žalobcu, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav, keď nevykonal navrhované dôkazy za nedôvodnú. Žalobcovi nič nebránilo, aby na pojednávaní predložil dôkaz, prípadne presne popísal ako tento dôkaz možno realizovať.

Súd prvého stupňa vo veci správne rozhodol i čo do výroku o trovách konania. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p. Úspešnému žalovanému odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby a to vyjadrenie k odvolaniu žalobcu na výzvu súdu vo výške 403,34 Eur, 1 x režijný paušál vo výške 7,63 Eur, zároveň mu odvolací súd priznal aj 20 % DPH, ktorého je platcom právny zástupca žalovaného. Preto odvolací súd rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške 493,16 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Daniela Finka, advokáta (§ 149 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.